

ת"פ (תל אביב) 59009-11-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (תל-אביב-יפו) 59009-11-20 - מדינת ישראל נ' פלונישלו תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 59009-11-20

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד ווליד כבוב

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו

[18.12.2024]

כבוד השופטת ענת יהב

גזר דין

א. כללי

הנאשם, יליד 1993, הורשע על בסיס הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירות של תקיפה חבלנית של בן זוג ותקיפה סתם לפי סעיף 382(ג) ו-379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: "החוק"). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו פלונית (להלן: "המתלוננת") והנאשם נשואים והתגוררו יחד בביתם XXXXXX (להלן: "הבית").

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך מספר ימים עובר לתאריך 29.09.2019, בבית הזוג, התפתח ויכוח בין המתלוננת לנאשם בזמן שהמתלוננת רחצה את בנם התינוק בחדר הרחצה. בהמשך לאותן הנסיבות, נכנס הנאשם לחדר הרחצה ומשך את המתלוננת לחדר הממ"ד, בעוד בנם התינוק נשאר לבדו בוכה בחדר הרחצה. בהמשך לכך, בחדר הממ"ד, בעט הנאשם במתלוננת עד אשר נפלה וכן היכה אותה בראשה וגרם לה לתחושת לחץ באוזניים ולפצע בכתף ימין. בהמשך למתואר, יצאה המתלוננת לסלון אז, הלך אחריה הנאשם, הכניס אותה בכוח לחדר תוך שהוא תופס אותה בידי מצווארה כלפי מעלה ומרים אותה. במעשיו גרם הנאשם לחבלה בכתפה של המתלוננת. על אף שההסכמה הדיונית בין הצדדים לא כללה הסכמות עונשיות, הוסכם כי ההגנה תוכל לבקש שהנאשם יופנה לעריכת תסקיר שירות מבחן וכך נעשה.

ב. תסקירי שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן מיום 16.4.2024, מדובר בנאשם יליד הארץ, גרוש מהמתלוננת ואב לשני ילדים בגילאים 5-6 ומתגורר בבית הוריו ב..... לא עובד כעשור ומתקיים על בסיס סיוע כלכלי ממשפחתו. סובל ממצב בריאותי מורכב הכולל התמודדות עם כאבים, נטילת טיפול תרופתי ומעקב רפואי עקב תאונת רכיבה על סוס שגרמה לפגיעה משמעותית בתפקודו והוא מוכר מטעם המוסד לביטוח לאומי כבעל נכות משוקללת של כ-63% אך לא כחסר כושר עבודה ולכן לא זכאי לקצבה. הנאשם החל לצרוך סמים מסוג מריחואנה וחשיש לאחר התאונה במטרה להתמודד עם הכאבים וכיום מחזיק ברישיון לצריכת קנאביס רפואי. מקיים קשרים עם בני משפחתו והוריו מהווים עבורו גורם תמיכה משמעותי.

נוסף להתדרדרותו הפיזית של הנאשם חלה אף התדרדרות במצבו הנפשי ואף אובחן בשנת 2022 כסובל מהפרעת חרדה פוסט-טראומטית (PTSD). מוכר למערך בריאות הנפש, מצוי במצוקה תפקודית, אולם נענה להמלצות הגורמים המטפלים באופן חלקי, לא מתייבב לבדיקות התאמה ולטיפול רצוף, מאידך, השליך את האחריות על אי שילובו בטיפול על גורמי המרפאה.

מאבחון שבוצע בעבר עלה שהנאשם נעדר הכוונה ומקיים מעורבות עם חברה שולית וההערכה שמעורבותו בביצוע עבירות גבוהה מאשר שמציג. בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, הנאשם הודה באופן חלקי בעובדות כתב האישום המתוקן ושירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירה. התנהלותו האלימה כשהרקע לביצוע העבירות הוא מערכת היחסים של הנאשם עם המתלוננת תחושת הדחייה, חוסר הנראות, תחושת השפלה וחוסר נראות לצד מצבו הבריאותי וקשייו בנוסף, הנאשם תופס עצמו כקורבן למרות הבנתו כי פעל באופן אלים. הנאשם מסר כי לאחר מעצרו החלו הוא והמתלוננת לנהל הליך גירושין והמתלוננת עברה להתגורר במקלט לנשים מוכות עם ילדיה למשך כשנה. לאחר מכן עברה לצפון, שם הקשר עם ילדיו נשאר טלפוני בלבד, לאור הסדר הגירושין ביניהם בו לא נקבעו הסדרי ראייה עם ילדיו, שגרמו לכך שהנאשם בעל קשר רופף עם ילדיו. הנאשם ביטא נכונות להמשיך הקשר עם גורמי טיפול בבריאות הנפש ונטילת טיפול תרופתי ושילובו במרפאה לבריאות הנפש ביפו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמודד עם קשיים רבים בחייו, ולאור קשייו הפיזיים והנפשיים התקשה לשתף פעולה עם גורמי טיפול פסיכיאטריים בתחום בריאות הנפש. עוד התרשם כי יחסיו הזוגיים של הנאשם עם המתלוננת מורכבים וסביר כי מערכת היחסים ביניהם תרמה לשימור הבעייתיות ביניהם. בנוסף, מערכת היחסים בין בני הזוג בעלת קשיים בתקשורת וכי הנאשם חווה תחושת השפלה ודחייה, אך התקשה לקחת אחריות על בחירותיו בהקשר זה ובמסגרת עבירותיו האלימות. הנאשם בעל עמדות נוקשות והתנהגות אימפולסיבית חסרת סבלנות, שתלטנית ותוקפנית, אך שירות המבחן התקשה להבחין האם התנהגות הנאשם מבוססת רקע פוסט-טראומה או עקב עברו שגרמו לביצוע העבירה.

בהעריכו את גורמי הסיכון להישנות העבירה התבסס שירות המבחן על חומרת העבירות והחזרתיות של התנהגות האלימה של הנאשם, עמדותיו הנוקשות, הקושי בשליטה בכעסיו ודפוסי התקשורת הבעייתיים ואף תוקפניים וכי הנאשם נוטה להשליך בעיותיו על גורמים חיצוניים והקושי בבחינת התנהלותו בצורה ביקורתית. בהעריכו את גורמי הסיכוי לשיקום התבסס שירות המבחן על נכונותו המילולית והמעשית של הנאשם לשיתוף פעולה עם שירות המבחן וקבלת אחריות מסוימת על מצבו, שכן החל ליטול את הטיפול התרופתי באופן יציב וביטא נכונות להשתלב בטיפול בהתאם להמלצות הפסיכיאטר בעניינו. בנוסף, שירות המבחן התייחס לעובדה כי לא התקיימו אירועים אלימים נוספים מאז ביצוע העבירה ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים ולתמיכתו המשפחתית אשר להערכת שירות המבחן אינה משמעותית עבור הנאשם. לאור האמור לעיל, המליץ שירות המבחן לבחון את השתלבות הנאשם במסגרת טיפולית בה יעקבו אחר התפתחותו ולבצע דחייה למשך 4 חודשים.

מתסקיר משלים מיום 3.9.24, עולה, כי במהלך תקפת הדחיה, שירות המבחן עמד בקשר עם הנאשם ואף שוחח עם המתלוננת טלפונית. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי ממשיך להתמודד עם קשייו, מרבה להסתגר בביתו ואינו מקיים קשרים חברתיים. הנאשם השתלב במרפאה לבריאות הנפש, מצוי במעקב פסיכיאטרי אחת לחודש, התמיד ושיתף פעולה. המתלוננת מסרה כי מאז הגשת התלונה חל שיפור בקשר עם הנאשם, שבעיקרו סביב הילדים. במסגרת הטיפול במרפאה הפסיכיאטרית, הוצע לנאשם להתאשפז במסגרת תחלואה כפולה אך הנאשם סירב לכך. הפסיכיאטרית המטפלת התרשמה כי הנאשם מתמודד עם ריבוי בעיות נפשיות ופיזיות וכי התנהגותו בעבירות הינה תוצר ברור של מצבו הנפשי. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות פחת והתרשם כי למעורבות טיפולית של גורמי בריאות הנפש ובתחום תחלואה כפולה תהיה השפעה מארגנת, מיטיבה ותורמת לשיפור מצבו. לנוכח צרכיו של הנאשם בתחום בריאות הנפש, לא התרשם שירות המבחן מיעילות וצורך של המשך מעורבותם. שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך הפלילי ללא מעורבות שירותם אולם באופן שלא יפגע בתהליך הריפוי והשיקום בו מצוי.

ג. חוות דעת ממונה:

מחוות דעת ממונה שהתקבלה ביום 24.11.24, עולה כי הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות במגבלות.

ד. טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, הגישה רישום פלילי של הנאשם וכן את תמונות החבלה שנגרמו למתלוננת (במ/1-במ/2 בהתאמה). הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לבריונות שבמעשי הנאשם ולכך שהעבירות בוצעו בביתם ובנוכחות בנם התינוק. כן ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו: בטחונה, שלמות גופה ושלווה נפשה של המתלוננת וכן לחשיבות שבמיגור תופעת האלימות בעיקר בתא המשפחתי. מכל אלו עתרה למתחם ענישה שמתחיל מ-7 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל כשתמכה את עתירתה בפסיקה. לעניין העונש המתאים לנאשם, ציינה את גילו של הנאשם, עברו הפלילי, הודאת הנאשם והזמן שחלף מביצוע העבירות וכן לתסקיר שירות המבחן. לפיכך ולאור האמור, ביקשה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, כאשר אין בו לטעמה לפגוע בהליך השיקום בו מצוי הנאשם, זאת לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם, הפנה בראשית טיעונו לחלוף הזמן מביצוע העבירות, לתיקון כתב האישום לקולא וכן להודאת הנאשם וחסכון בעדות המתלוננת. בנוסף, הפנה לתסקיר שירות המבחן ולדברי המתלוננת שם. לאור כך, ביקש לחרוג ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם והפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הנפשי והבריאותי, תוך שהגיש מסמכים ופסיקה לתמיכה בכך. לנוכח מצבו של הנאשם, הליך השיקום שהחל והתרופות אותן צורך, ביקש להימנע מהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד, לצד צו מבחן, זאת על אף שלא הומלץ כך על ידי שירות המבחן.

הנאשם, ביקש לציין כי כיום נמצא בקשר טוב עם הילדים והמתלוננת.
ה. דיון והכרעה

קביעת עונשו של הנאשם, יהיה לאור עקרון ההלימה, תוך מתן יחס הולם בין חומרת העבירה המיוחסת לנאשם בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו. לצורך קביעה זו יש לבחון מספר אספקטים; הערכים החברתיים שנפגעו ממעשה זה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה בבתי המשפט ומהן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (תיקון 113 לחוק).

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הינם, שלמות גופו של אדם, שלוותו, בריאות נפשו וזכותו לחיות את חייו בביטחון אישי ללא חשש ופחד, שמא יאונה לו רע. הדברים נאמרים ביתר שאת כאשר הפגיעה נעשתה כלפי בת זוגו של הנאשם דאז, בביתם המשותף של השניים, כאשר בנם התינוק נמצא עימם בבית, בוכה ונותר מאחור לבדו ואף כאשר ניגשה המתלוננת לתינוק, לא הרפה הנאשם והמשיך והכה אותה שוב בעודו הולך אחריה. מדובר באירוע אלים שהלך והתארך והסלים, זאת בחלקו בנוכחות התינוק של בני הזוג. בעבירות מסוג אלו טמון פוטנציאל נזק רב בשל הקושי/החשש לדווח על עבירות מסוג זה, בהיותן כאלו אשר מטיבן נעשות בתוך התא המשפחתי הפנימי שיש קושי לחשפם. עינתי בתיעוד החבלה שנגרמה למתלוננת (במ/2) ולנוכח כל האמור לעיל, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני.

בעבירות אלימות במשפחה, שמתרחשות בתוך ביתם של בני הזוג, שם אמורה המתלוננת להרגיש מוגנת ובטוחה בדלת אמותיה ובוודאי שאינה צריכה לחשוש מבן זוגה עמו החליטה לחלוק את חייה. בית המשפט העליון בנושא זה אמר את דברו ברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.8.2009):

"עבירות אלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

עוד חזר והדגיש בית המשפט העליון ברע"פ 340/21 מסרי נ' מד"י (28.1.21) לנושא זה: "כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף". מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם

בחינת הפסיקה בעבירות אלימות מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים כאשר כל מקרה נבחן לגופו, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, הקשר בין המבצע לתוקף וכן עוצמת החבלה ותוצאותיה, ראו לדוגמה:

א. רע"פ 1529/23 אבנר שמלה נ' מדינת ישראל (15.3.2023) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה כלפי בת זוגו, ותקיפת בת זוגו במהלך מספר אירועים שהלכו והסלימו, ולנוכח רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו. לאור עתירת הצדדים לקביעת מתחם עונש אחד עבור כלל העבירות, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת - נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע, בית משפט השלום נתן דעתו, לקולא, לגילו הצעיר של הנאשם, להודאתו במיוחס לו, לעברו הפלילי הנקי, להשתתפותו הקצרה בהליך טיפולי וכן להתרשמות שירות המבחן כי מדובר במי שנעדר דפוסי התנהגות עברייניים. מאידך גיסא, ציין בית המשפט את שיקוליו לחומרה, לרבות כפירתו של המבקש במיוחס לו לפני שירות המבחן והתחמקותו מנטילת אחריות מלאה על מעשיו. בהינתן כל אלה, על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ב. ברע"פ 5002/24 רחמים דוידוב נ' מדינת ישראל (30.06.2024) - נדחתה בקשת ערעור של הנאשם על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק ובעבירה של איומים. בנסיבות בהן לאחר ויכוח בן הנאשם לאשתו המתלוננת תקף הנאשם את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות וגרם לה לחבלות של ממש. בנוסף, איים הנאשם על המתלוננת. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם לכלל העבירות נקבע בין 7-18 חודשי מאסר. בית משפט השלום גזר על הנאשם את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר; עונשים נלווים בדמות 10 חודשי מאסר על תנאי מיום שחרורו ולמשך 3 שנים לבל יבצע עבירות איומים וכן פיצוי למתלוננת של 3,000 ₪. לאחר ערעור המאשימה על קולת העונש ולמשך 3 שנים לבל יבצע עבירות איומים נע בין 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ג. ברע"פ 6979/22 אולג דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.2022) - נדחתה בקשת ערעור של הנאשם על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים הכוללים עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק ותקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק. לפי נסיבות האישום הראשון, בני הזוג התארחו ושתו לשכרה. לאחר שיצאו מבית החברים הכה הנאשם את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה, דחף אותה וכיבה על צווארה סיגריה. בהמשך, כאשר המתלוננת ניסתה לצאת מהרכב ונפלה, הנאשם סתר לה בפניה ועוברי אורח שהיו במקום סייעו למתלוננת להגיע לדירתה. לאחר מכן, הנאשם יצא מרכבו, עלה בעקבות המתלוננת לדירה בה התגוררו כבני זוג, וכשהגיעו לדלת הכניסה הטיח את ראשה של המתלוננת בדלת. בבוקר לאחר מכן, כאשר הודיעה המתלוננת לנאשם כי היא תעדכן את אמו באירועי אמש, איים הנאשם עליה "מה שקרה אתמול זה כלום לעומת מה שיקרה" וכי ירצח אותה. לפי נסיבות האישום השני הנאשם והמתלוננת נסעו יחד עם כלבתם ברכב, בתגובה לכך שהכלבה הקיאה ברכב החל הנאשם לצעוק על המתלוננת. כאשר הכלבה הקיאה פעם נוספת תקף הנאשם את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה ודחף את ראשה לתוך הקיאה בעודו צועק לעברה "תנקי את זה, בת זונה". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 13 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות או איומים למשך 3 שנים ופיצוי למתלוננת בסך ₪5,000. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם בעניין בקשתו לחזרה מהודאתו וגזר דינו.

ד. בת"פ 1876-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.11.2023) - שניתן על ידי מותב זה, הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק בשני אישומים. לפי נסיבות האישום הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת לאחר שהעירה אותו משנתו עקב שימוש בקומקום החשמלי שהיה בדירת מגוריהם בכך שהשליך לעברה את הקומקום שבו היו מים רותחים, פגע בחזה שלה ונשפכו מים רותחים על זרועה השמאלית וידה. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות אדמומיות בכף היד ובשרוע שמאל. בנסיבות האישום השני (שלישי בכתב האישום), נכנסה המתלוננת לחדר וסגרה את הדלת במטרה למנוע מהנאשם להיכנס. עקב כך דחוף הנאשם את הדלת בחוזקה ופתחה. בנסיבות אלו תקף את המתלוננת, בכך שדחף והפיל אותה ארצה. כתוצאה מכך נחבלה בחבלה של ממש בדמות סימן אדום על ראשה ופצע על אצבעה. נקבע מתחם העונש ההולם לנסיבות המקרה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ונגזרו על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות; 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים בהן הנאשם לא יעבור עבירות אלימות כולל עבירות איומים וניסיון לעבור אותן; פיצוי למתלוננת בסך ₪2,500.

עיינתי בפסיקה שהוגשה ע"י הצדדים:

המאשימה הגישה שני פסקי דין מהם ביקשה ללמוד על מתחם הענישה. הראשון, ת"פ (שלום ראשון-לציון) 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו (3.11.2020), מעיון במאגרים המשפטיים עולה כי הוגש ערעור על ידי הנאשם שהתקבל אך לא ניתן לצפות בו ומשכך לא אוכל להתייחס לפסיקה זו. בנוסף הגישה המאשימה גזר דין בת"פ (שלום ת"א-יפו) 5289-06-20 מדינת ישראל נ' איסמאילוב (1.2.2023), שם הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה חבלנית לבת זוג, כאשר לאחר ויכוח בין בני הזוג, השליך הנאשם חפצים בדירה וניגש אל המתלוננת ואחז בצווארה מאחור והפילה ארצה, לאחר ששהתה המתלוננת על הרצפה, המשיך הנאשם להכות אותה בכל גופה באגרופים תוך שהמתלוננת מבקשת ממנו שיחדול. למתלוננת נגרמו המטומה, שפשוף נרחב במוותן ימין, המטומות בצוואר, בבית החזה ושפשוף בזרוע ימין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם שנע מ-7 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, שהתקשה לקחת אחריות על מעשיו ולחובתו הרשעות בגין עבירות שבוצעו כלפי אותה מתלוננת, 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל 3 חודשי מאסר מותנה לצד ענישה נלווית.

עיינתי אף בפסיקה אליה הפנתה ההגנה, והגישה 6 גזרי דין שניתנו על ידי מותב זה ואבחנו אותה: בת"פ 55463-10-21 בעניינה של אירינה זילברשר, מדובר בנאשמת שהורשעה בעבירה של תקיפה סתם בן זוג והחזקת סכין ונגזר על הנאשמת עונש צופה פני עתיד, לאור נסיבותיה האישיות וכן העובדה כי מדובר באירוע בו הנאשמת הייתה אף קורבן בעצמה. בת"פ 68170-08-21 בעניינו של דויד אגרון, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה ממש ואיומים כלפי מי שהיה בן זוגה של אמו. בכך שאיים עליו, דחף אותו והיכה אותו באמצעות אגרופים לפניו וגרם למתלונן שטף דם וחתך בשפה העליונה. נגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, אלא שם דובר באירוע אחד נקודתי ובאלימות שלא מאופיינת כאלמ"ב. בת"פ 6653-10-21 בעניינו של עמוס גרבי, הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה ובערעור שהוגש, שונה סעיף העבירה והנאשם הורשע בחבלה של ממש בכך שלאחר ויכוח עם בת זוגתו, זרק הנאשם חבילת נרות לכיוונה של הנאשם אך לא פגע בה. לאחר מכן התקרב למתלוננת והיא דחפה אותו. בתגובה לכך, היכה אותה הנאשם בחוזקה עם כף יד פתוחה בצדו השמאלי של החזה וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שברים בשלוש צלעות. העונש שנגזר נותר על כנו, 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות- שם דובר במכה אחת שגרמה לתוצאה זו. דובר באדם נעדר עבר פלילי ומבוגר. בת"פ 40477-09-18 בעניינו של יואב דהן, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה של ממש בכך שלאחר ויכוח, הכה בראשו של המתלונן עם קסדה וגרם לו להמטומה בעינו ודימומים מהאף. עוד תקף הנאשם מתלונן נוסף במכות לראשו וגרם לו לסירציה פרונטאלית משמאל שטחית ובעפעף עליון מימין. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות- שם דובר בעבירת אלימות שאינה אלמ"ב, הנאשם נטל אחריות מלאה וכן דובר באירוע 'ישן'. בת"פ 60224-05-20 בעניינו של ירון גלבוע, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר על רקע סכסוך בכביש תקף את הנאשם שני מתלוננים מבוגרים. למתלוננת נגרמה חבלה בדמות פצע באף ולמתלונן נגרמו חבלות בדמות שפשופים בשוק רגלו השמאלית וכאבים בבית החזה בצד שמאל. נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות- לא מדובר בעבירת אלמ"ב. בת"פ 64962-12-21 בעניינו של SALIH, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר בעקבות אירוע אלים משותף בין המתלונן לנאשם שנקבע בעניינו קרבה לסייג ההגנה עצמית לגבי חלק מהאירוע המתואר בכתב האישום. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה באירוע זה מתחיל מ-6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם

סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט לשקול חריגה לקולא מן המתחם ההולם שנקבע לעבירה המיוחסת, כאשר שימוש בסעיף זה צריך שיהא במשורה ורק אם מצא ושוכנע שהנאשם השתקם, או שסיכויי להשתקם הינו ממשי (ע"פ 7757/21 מרזוקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.05.2022)). ועוד, החריגה תעשה רק מקום ש"ניכרים בפועל" אותו שיקום או סיכוי (ראה ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.10.2022)). אולם מדובר שיקול שבית המשפט אינו מחויב לו וגם כאשר שוכנע שהשיקום או הפוטנציאל מתקיימים בנאשם, עדיין (לפי סעיף קטן ב' לסעיף זה) קיימים שיקולים נוספים כבדי משקל כגון: חומרת העבירות ונסיבות ביצוען על מנת לקבוע שבאירוע זה, אין הנאשם זכאי לאותה הקלה "שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה" (שם וכן בפסיקה המאוזכרת). הנאשם לא עבר הליך טיפול למעט הכרה במצבו והשתלבות במרפאה לבריאות הנפש במעקב פסיכיאטרי אחת לחודש. לכן לא ניתן לקבוע כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי שישתקם.

במקרים חריגים יכול מצב בריאותי של נאשם, כשלעצמו, להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם (ע"פ 5669/14 אורי לופליאנסקי נ' מדינת ישראל (29.12.2015)). בע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (29.12.2015) וע"פ 4506/15 צבי בר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (11.12.2016)). עיינתי במסמכים הרפואיים שהגיש הסנגור וכן בתסקירי שירות המבחן ואכן מצבו הפיזי והנפשי של הנאשם לא פשוט כלל ועיקר. הנאשם עבר תאונת דרכים קשה ומאז מצבו הבריאותי התדרדר ואינו עובד בשל קושי בתפקוד. לכן יש להוסיף כי הנאשם מתמודד עם מצב נפשי מורכב, שהלך והחמיר בעקבות התאונה ואף שירות המבחן ציין שהנאשם מתמודד עם ריבוי בעיות נפשיות ופיזיות.

יחד עם זאת, לא הובאה בפני ראייה, כי מצבו של הנאשם רעוע, או שיש בביצוע תקופת מאסר להביא לקיצור תוחלת חייו או לגרום לו לסבל רב, מעבר לסבל הנגרם לכל אסיר, הגם שקיימות נסיבות אישיות לא קלות, הכוללות מצב נפשי מורכב, עדיין יש לאזנם בין האינטרס הציבורי להרתיע (ראו ע"פ 2566/14 אדוארד גלפונד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.2.2016)). במקרה זה ובעקבות החשש הרב מן הנאשם מצאה עצמה המתלוננת במקלט לנשים מוכות ביחד עם שני ילדיה הקטינים. על כן ובשקלול כלל השיקולים, ועל מנת שהנאשם יוכל לבצע את העונש שיוטל עליו, מצאתי מחד לסטות לקולא מן המתחם, אך לא באופן אותו ביקשה ההגנה אלא באופן מדוד ולקצוב תקופה קצרה יותר של ביצוע עבודות שירות מן המתחם שנקבע, כך, שמצבו הנפשי ונסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם המלצת שירות המבחן יישקלו בחשבון בעת קביעת העונש המתאים לנאשם.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם, בן 31, לחובתו הרשעה משנת 2017 בעבירות אלימות וסמים בגין ריצה הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל. שקלתי הודאתו של הנאשם במיוחס לו, חלוף הזמן, החיסכון בזמן השיפוט, שיתוף הפעולה המילולי והמעשי של הנאשם, השתלבותו במעקב פסיכיאטרי אחת לחודש, התמדתו בכך ושיתוף הפעולה מצידו. עוד שקלתי בחשבון את מצבו הרפואי והנפשי המורכב של הנאשם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ומהמסמכים שהוגשו באמצעות ההגנה. כך שקלתי את עמדת המתלוננת בעניינו אשר מסרה כי מאז הגשת התלונה חל שיפור בקשר עם הנאשם, שעיקרו סב סביב הילדים. לכך יש להוסיף כי מאז ביצוע העבירה, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. הנאשם מטופל בקנאביס רפואי, נמצא במעקב פסיכיאטרי ונוטל תרופות רבות והכול בעקבות תאונת דרכים קשה שעבר. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות שירות בבית לשובע, ברחוב צ'לנוב 18, תל אביב יפו, 5 ימים בשבוע, 6.5 שעות ביום, בשעות אחר הצהריים. תחילתן של ביצוע העבודות ביום 1.1.2025 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי ציון אטשגה. תשומת לב הממונה על עבודות השירות, כי הנאשם יבצע את עבודות השירות במגבלות, כפי שמצאה רופאת המערך. הממונה יעסיק את הנאשם למשך 2 וחצי שעות בכל יום וככל הניתן בעבודה שתחל אחר"צ.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה 1.1.2025, בשעה 08:00, ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת מרכז - סלמה 53 - בנין משרד הפנים. אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה. ב. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות שהיא ובכלל כך עבירת איומים.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪, אשר ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.1.25 ובכל 10 לחודש העוקב. פרטי המתלוננת יועברו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים מהיום. ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה. ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

ניתן יהיה לשלם את פיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון *35592-*****
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ה, 18 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.